

Uitgenodigd tot het bruiloftsmaal. Mt. 22,1-14: Lezing en Toespraak.

Lezing

1 Daarop vertelde Jezus hun opnieuw een gelijkenis

2 "Het is met het rijk van de hemel

Als met een koning die een bruiloftsmaal geeft voor zijn zoon.

situatie

3 Hij stuurt zijn dienaren erop uit

om de bruiloftsgasten uit te nodigen

maar die willen niet komen;

crisis

4 Daarna stuurt hij andere dienaren op pad met de opdracht:

'Zeg tegen de genodigden:

"Ik heb een feestmaal bereid,

Ik heb mijn stieren en het mestvee laten slachten

Alles staat klaar,

Kom dus naar de bruiloft!"

5 Maar ze negeren hen, en vertrekken,

De één naar zijn akker, de ander naar zijn handel.

6 De overigen nemen zijn dienaren gevangen, mishandelen en doden hen;

7 ^{De} koning ontsteekt in woede en stuurt zijn troepen erop af.

Hij laat de moordenaars ombrengen en hun stad in brand steken.

8 Vervolgens zegt hij tegen zijn dienaren:

"Alles staat klaar voor het bruiloftsfeest,

Maar de gasten zijn het niet waard genodigd te worden.

9 Ga daarom naar de toegangswegen van de stad

En nodig voor de bruiloft iedereen die je tegenkomt. "

10 De dienaren gaan de straat op en brengen zoveel mogelijk mensen samen,

Zowel goeden als slechten.

En de bruilofstzaal vult zich met gasten.

Ontknoping

11 Wanneer de koning binnenkomt om te zien

Wie er allemaal aanligt,

Ziet hij iemand die zich niet in bruiloftskleren gestoken heeft,

En hij vraagt hem:

12 "Vriend, hoe ben je hier binnengekomen

Terwijl je niet eens een bruilofstkleed aan hebt?"

De man weet niets te zeggen.

13 Daarop zegt de koning tegen zijn hofdienaars:

"Bind zijn handen en voeten en gooi hem eruit

In de uiterste duisternis,

Waar men jammert en knarsetandt. "

(Matteus 22,1-14)

Toespraak

Het laatste deel van de parabel wordt een epiloog genoemd. Maar we ergeren ons aan dit vreemde slot. Het draait om een bruiloftskleed. Het vervreemdingseffect werkt. We ergeren ons.

We maken een omweg over de betekenis van de kleding in de Bijbel. Het scheppingsverhaal in Genesis 2-3 kan ons helpen.

Herinner je: na de schepping van de vrouw en het verlaten van vader en moeder, wordt kort vermeld: "Ze waren naakt, maar schaamden zich niet voor elkaar."

Dit klinkt goed, alleen spreken man en vrouw nog niet met elkaar. Dit lijkt pas mogelijk tussen Abram en Sara in hoofdstuk 12.

Terug naar Genesis 3: de slang, de naakte, richt zich tot de vrouw en toont door zijn uiterlijke verschijning wat de vrouw niet heeft: de penis. Ze eten van de verboden vrucht met als gevolg dat ze bloot worden, ontbloot. ('ze merkten dat ze naakt waren') Ze worden blootgesteld als object van spot om een geboortevlek, een kleine piemel, het gebrek aan penis. Ze worden blootgesteld aan de snelle begeerte. Daarom maken ze zelf met vijgenbladeren lendenschorten om dit verschil te versluieren. Ze gaan op in de natuur, de boom, ze verstoppen zich. Elohim stelt hen de vraag: "Wie heeft u gezegd dat je naakt bent?"

Op het einde zorgt Elohim voor gewaden, alben, tunieken van dierenhuiden. Zo wordt de begeerte uitgesteld tot een verlangen en kunnen mensen zich ontsluieren als ze lang genoeg met elkaar gepraat hebben en innerlijk zich blootgegeven hebben.

Toegepast op de epiloog van de parabel. "De man weet niets te zeggen" is wellicht erger dan geen bruiloftskleed te hebben. Denk aan de witte gewaden die de uitverkorenen in het Boek Openbaring dragen om God te ontmoeten. De naturalisten dromen van een ander paradijs maar ontkennen de menselijke conditie.

Nu kunnen we besluiten dat het object van ons oneindig verlangen vaak in de bijbel met een huwelijksfeest vergeleken wordt. Twee groepen mensen hebben er geen deel aan. Zij die een ander object verkiezen: handel, landbouw, zaken. Een tweede groep die relatie-onbekwaam zijn. Ze spreken niet en trekken geen gepaste bemiddeling aan om hun begeerte in verlangen om te zetten. Die mensen leven de hel op aarde. Denk aan die gevangene die euthanasie aanvraagt. Hij is veroordeeld om zedendelicten, onmiddellijke bevrediging van de seksualiteit en lijdt ondraaglijke psychische pijnen. God moet niet tussenkomen om te straffen natuurlijk.

Patrick Perquy
De Lier, 19 oktober 2014